

Cuvânt pastoral la Sărbătoarea Nașterii Domnului

Cuvântul trup s-a făcut

Summary:

This is the pastoral letter issued by HG Andrei, Bishop of Covasna and Harghita at the occasion of the Feast of the Nativity 2019. Its theme is “And the Word became flesh” (John 1:14). With the support of several Biblical quotations, as well as of quotations from Fr. D. Staniloae, John of Kronstadt etc., it presents the mystery of the Incarnation of the Son of God for us and for our salvation. In the end it mentions the theme of the Holy Synod of the Romanian Orthodox Church in 2019: Year of the Romanian village. It also mentions the main challenges of rural Romania, especially depopulation.

Keywords:

Feast of Nativity, Incarnation of Christ, Year of Romanian village, depopulation in Romania

† **ANDREI,**

PRIN HARUL LUI DUMNEZEU, EPISCOPUL COVASNEI SI HARGHITEI

Preacuviosului cin monahal, Preacucernicilor Părinți slujitori ai Sfintelor Altare, Stimatelor autorități și Iubiților frați și surori întru Domnul,

De fiecare dată sărbătoarea Nașterii Domnului ne oferă prilejul să medităm la taina mântuirii neamului omenesc descoperită prin întruparea Fiului lui Dumnezeu. Cuvântul cel veșnic al lui Dumnezeu, *Dumnezeu adevărat din Dumnezeu, S-a „deșertat pe Sine”* și a venit în lume, luând chip de om, în afară de păcat.

Sfântul Evanghelist Ioan își începe Evanghelia cu arătarea Cuvântului celui veșnic al lui Dumnezeu și o încheie cu descoperirea „tainei celei din veac ascunse” a întrupării lui Hristos: „Cuvântul trup S-a făcut și S-a sălășluit întru noi și am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr” (Ioan 1, 14)¹.

¹Biblia, Ed. IBMO, București, 2013.

Cel ce vine în lume, în istorie, între oameni, Iisus Hristos Domnul, este în același timp Dumnezeu și Om.

În prima sa Epistolă, Evanghelistul Ioan ne arată umanitatea Pruncului dumnezeiesc, scriind: „Orice duh care mărturisește pe Iisus Hristos venit în trup, este de la Dumnezeu”(I Ioan 4, 2), osândind prin aceasta pe cei care învățau că Iisus

Hristos a avut numai trup aparent. Înainte de întruparea Fiului lui Dumnezeu nu se putea vorbi de o apropiere între Dumnezeu și oameni. Legea și profeții făceau cunoscută voia lui Dumnezeu, dar nu-l puteau mântui pe om.

În Fiul lui Dumnezeu se întâlnește Dumnezeu și omul, în El umanitatea și dumnezeirea se unesc într-o armonie desăvârșită, în a doua persoană a Sfintei Treimi. Îl numim Mântuitor pentru că noi credem că este Dumnezeu și Om și așa Îl mărturisim: „E o încercare de a-L cunoaște pe Hristos în limitele umanului, dar El este Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat. În Iisus Hristos toate manifestările dumnezeiești se văd prin mișcări ale naturii omenești și cele omenești sunt încărcate de elementul dumnezeiesc”². El „pățimea dumnezeiește, căci suferea de bună voie și săvârșea minuni omenești” ne spune Sfântul Maxim Mărturisitorul. În El s-a văzut „Slava lui Dumnezeu, ca a Unuia Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr” (Ioan 1, 14).

În icoana Nașterii Domnului, pruncul Iisus ne apare ca toți pruncii, cu firea fragilă și cu lumina ochilor vioaie, El „creștea și se întărea cu duhul” ca orice om (Luca 2, 40).

A trăit ca toți oamenii muncind și rugându-se. A flămânzit, a însetat, n-a avut unde să își plece capul, a fost batjocorit și răstignit. Nimeni nu putea să se îndoiască de umanitatea Sa. A vorbit în Sinagogă și în adunări ca nimeni altul până El și a făcut minuni dumnezeiești. Numai El a putut spune: „Cine mă va vădi de păcat?” El nu a avut păcate, singurul om de pe fața pământului care nu a avut păcat, a purtat păcatele oamenilor și a acceptat răstignirea pe lemnul Crucii. El ne îndeamnă „Eu sunt lumina lumii, cel ce vine după Mine nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții” (Ioan 8, 12), „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața” (Ioan 14, 6).

Cu toate condițiile umile în care s-a săvârșit nașterea Sa, peștera, ieslea, frigul și sărăcia, a venit „Ca Cel plin de dar”³ în fața căruia s-au închinat păstorii ca unui Mântuitor, magii I-au adus daruri ca unui împărat și îngerii I-au cântat ca unui Dumnezeu care aduce pacea pe pământ: „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoie”.

Întruparea Fiului lui Dumnezeu este o lucrare între Dumnezeu și om. Îngerul Gavriil i-a adus vestea Fecioarei Maria că va naște un prunc zicându-i: „Duhul Sfânt

² Stăniloae, Dumitru, „Iisus Hristos sau Restaurarea omului”, Ed.Omniscop, Craiova, 1993, p.8.

³ Mineiul lunii Decembrie, Ed. IBMO, București, 2014.

se va pogorî peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri, pentru aceea și Sfântul care se va naște din tine Fiul lui Dumnezeu se va chema” (Luca 1, 35). La auzul acestor cuvinte, Fecioara Maria „s-a cutremurat”, nepricipând vestea tainei, însă deschizând gura a zis: „Iată roaba Domnului, fie mie după cuvântul tău” (Luca 1, 38) și harul lui Dumnezeu a venit asupra ei.

Fiul lui Dumnezeu a venit în lume ca noi să avem viață veșnică în Dumnezeu, a venit să ne scape de osânda păcatului, să avem viață veșnică.

Crăciunul este Sărbătoarea care ne deschide drumul spre desăvârșire, împreună cu Pruncul Hristos.

Iubiți fii duhovnicești,

Prin nașterea Domnului nostru Iisus Hristos ni se descoperă iubirea lui Dumnezeu pentru neamul omenesc. El ne aduce în suflet dragostea, credința și nădejdea de a trece mai ușor peste încercările care vin în viața noastră. Avem posibilitatea să-L primim în viața noastră, în sufletele noastre, să ne unim cu El, să devenim fii ai lui Dumnezeu după har.

Acest praznic luminat pe care cu drag l-am așteptat, este un moment potrivit pentru a ne face o analiză sufletească să conștientizăm starea în care ne aflăm și să ne întoarcem la Dumnezeu ca fiul risipitor.

Să ne aducem aminte că Domnul Iisus Hristos a spus, întrebat fiind de un învățător de lege ispititor și viclean, că toată legea și proorocii pot fi cuprinse în două porunci: „Să iubești pe Domnul Dumnezeu tău din toată inima ta, din tot sufletul tău, din tot cugetul tău și din toată puterea ta, iar pe aproapele tău ca pe tine însuși” (Marcu 12, 30-31).

În aceste clipe de bucurie prilejuite de Nașterea Domnului se cuvine să-i mulțumim Acestuia pentru marea Sa bunătate și iubirea pe care o are față de neamul omenesc. Se cuvine ca fiecare dintre noi să ne punem întrebarea: răspundem cu iubire și dragoste la bunătatea pe care ne-o arată Dumnezeu? Cum ne manifestăm noi față de Dumnezeu? Ne arătăm dragostea și iubirea noastră față de El prin două lucruri și anume: prin rugăciunea săvârșită de fiecare dintre noi în particular la casele noastre, precum și în Sfânta Biserică în timpul Sfintelor Slujbe și mai ales prin participarea noastră la Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, unde ne rugăm unii pentru alții și *toată viața noastră Lui Hristos Dumnezeu o dăm*.

Sfântul Ioan de Kronstadt spunea: „Când te rogi închipuiește-ți că ești singur și înaintea lui Dumnezeu Cel întreit în Fețe, iar în afara Lui nu mai este nimeni”⁴.

Acum, în anul 2019, proclamat de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, Anul omagial la satului românesc, constatăm cu mâhnire că satul nostru românesc îmbătrânește și se pustiește, bătrânii pleacă la Domnul și nu este cine să le ia locul.

⁴Sfântul Ioan de Kronstadt, „În lumea rugăciunii”, Ediția a II-a, trad. de Adrian și Xenia Tănăsescu-Vlas, Ed. Sophia, București, 2011, p.11.

Cuvânt pastoral la Sărbătoarea Nașterii Domnului

Dacă ritmul depopulării va fi în continuare la fel, în câteva decenii populația țării noastre se va înjumătății, așa cum o prezintă în mod dramatic cercetătorii acestui fenomen îngrijorător. Noi avem chemarea să ne ostenim pentru conservarea și perpetuarea vieții satului de unde a izvorât dăruirea de sine, buna cuviință, smerenia și credința-n Dumnezeu.

Sărbătoarea Crăciunului ne oferă prilejul de a cugeta la bunătatea și dragostea lui Dumnezeu, la învățătura adusă de Domnul nostru Iisus Hristos Cel născut smerit în peștera din Betleem și să iubim pe Dumnezeu din toată inima, din tot sufletul și din tot cugetul nostru, iar pe aproapele ca pe noi înșine. Să fim cu luare aminte la cuvântul Sf. Apostol Pavel, care ne îndeamnă: „Bucurați-vă, desăvârșiți-vă, mângâiați-vă, fiți uniți în cuget, trăiți în pace și Dumnezeul dragostei și al păcii va fi cu voi” (II Corinteni 13, 11).

Cu aceste gânduri și simțăminte, vă doresc ca Dumnezeu Cel Bun, Milostiv și Iubitor de oameni să vă învrednicească să petreceți Sfintele Sărbători ale Nașterii Domnului, ale Tăierii Împrejur și ale Bobotezei în deplină bucurie duhovnicească.

Al vostru părinte duhovnicesc iubitor, de tot binele doritor și pururea către Hristos cel
Înviat rugător,

† **ANDREI,**
Episcopul Covasnei și Harghitei

Data astăzi din Reședința Eparhială, 25 decembrie 2019.